

Formandsberetning 2020

Generalforsamling i Trykkefrihedsselskabet,

lørdag, d. 19. september 2020, kl. 13:00

i Vartov, Farvergade 27, 1463 København K.

Velkommen til Trykkefrihedsselskabets generalforsamling.

Det er første gang i selskabets 15-årige historie, at vi har måttet udskyde en generalforsamling, men vi har som alle andre måttet bøje os for den kinesiske corona-epidemi, der har sat dagsordenen i 2020, og endda også på denne generalforsamling: på grund af en ny stigning i antallet af smittede, må vi ikke være mere end 50 mennesker forsamlet, så vi har måttet afvise adskillige medlemmer, der ønskede at være til stede i dag, fordi vi ellers ville blive for mange.

Vi skulle have afholdt denne generalforsamling i marts, hvor vi efter vedtægterne også skulle have valgt ny bestyrelse. Det har vi ikke kunnet, og derfor har den gamle bestyrelse i perioden fra marts og til nu fungeret som en forretningsbestyrelse. Det betyder, at vi har holdt foreningen kørende på en driftsbasis.

Denne beretning dækker derfor både valgperioden marts 2019 til marts 2020 – og så bestyrelsens forretningsperiode, som er fra marts til september i år.

I virkeligheden giver det ikke meget mening at betegne bestyrelsens arbejde det seneste halve år som en forretningsbestyrelse, der ikke skal tage nye initiativer. Det er nærmest en umulighed al den stund, at TFS' hele virke og formål er at forholde sig til samfundet i tiden og reagere på de ting, der relaterer sig til vores formål: at træde i brechen for det frie ord. Det er derfor mere præcist at sige, at vi har holdt skruen i vandet.

Er der noget, der må siges at være betegnende for den tid, der er gået siden vi for 1½ år siden sidst var samlet til generalforsamling, så er det, at alt er i opbrud og tingene forandrer sig med rivende hast. På generalforsamlingen i marts 2019 talte jeg om, at islam - som den største trussel mod ytringsfriheden - var blevet overhalet inden om af vores egne politikere, der inden for en kort årrække havde vedtaget og tiltrådt en række love og traktater, der ikke bare udgjorde frontalangreb på det frie ord, men som afslørede en fatal uvidenhed om og despekt for ytringsfriheden som bærende forudsætning for demokratiet.

Det er kun 1½ år siden – men det er allerede fortrængt af en ny trussel, der til min egen store overraskelse har fået fodfæste i Danmark og som jeg spår vil ride os som en mare i et stykke tid endnu.

Jeg taler om konstruktivismen: den afsindige ide, at alt er en konstruktion, at intet er objektivt, at hver enkelt har krav på at definere sin egen sandhed og at denne konstruktion er ukrænkelig og har krav på anerkendelse og respekt – lige meget hvor tåbelige og selvindlysende forkert den måtte være.

Konstruktivismen er gift for ytringsfriheden, fordi den med sin påstand om, at det eneste valide er den enkeltes selvopfundne sandhed og let-krænkkelige følelsesliv lader hånt om objektivt konstaterbare fakta – og udsammer drengen, der siger, at kejseren ikke har noget tøj på.

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, den bølge af konstruktivisme, der i denne tid skyller ind over vores samfund, vil passere. Men det bliver ikke lige med det første og i tiden, der kommer, vil vi i TFS få nok at gøre: ikke så meget fordi vi skal være drengen, der siger, at kejseren ikke har noget tøj på – men med at forsvare hans ret til overhovedet at sige det.

Vi mangler ikke opgaver i TFS, for nye trusler mod det frie ord er ikke det samme som, at de gamle er forsvundet – og lad os ikke glemme, at det krænkelsetyranni som er med til at bære konstruktivismens negative konsekvenser igennem i alt væsentligt hviler på den krænkelssparathed som islam i årevis har kunnet trumfe sine særkrav igennem på.

Som bredden i vores arrangementer afspejler har Trykkefrihedsselskabet i den forløbne periode spillet en aktiv rolle i stort set alle aktuelle ytringsfrihedsspørgsmål:

Vi har afholdt støttearrangement for bloggeren Jaleh Tavakoli som Socialtilsynet truede med at fjerne hendes plejedatter, efter at hun havde delt videoen, hvor to unge kvinder bliver myrdet af islamiske terrorister i Marokko.

Vi havde besøg fra Sverige af professor Bilyana Martinovski, der blev berufsverbotet fra alle svenske universiteter, efter hun havde udtalt sig om indvandrerdrengenes massive overrepræsentation i de svenske voldtægtsstatistikker.

Vi stillede op til panda-demonstration ved Zoo mod kommunist-Kinas undertrykkelse af Tibet.

Vi afholdt konference på Christiansborg om censur på internettet

Vi havde Ruslands-aften om omvæltningerne i det intellektuelle klima under og efter Oktoberrevolutionen med historiker Bent Jensen og forfatter og cand. mag. Maria Vesna.

Og så afholdt vi debataften i Fællessalen på Christiansborg om Generation Identitær. Det var det møde, der oprindeligt skulle have været afholdt her, men som blev aflyst efter trusler fra Antifa.

Alle eksempler på arrangementer, der viser TFS' spændvidde.

Skal man fremhæve et arrangement, der i særlig grad satte en dagsorden både for os og i den offentlige debat, så var det, da vi i januar uddelte Sappho-prisen til Tommy Robinson.

Selvom vi på ingen måde selv betragter Tommy Robinson som kontroversiel, så var vi hele tiden på det rene med, at det gjorde rigtig mange andre. Alene den omstændighed, at han er blokeret på stort set alle sociale platforme, og Facebooks talsmand i Danmark, Peter Münster, kunne sammenligne Tommy Robinson med krigsforbryderen Ratko Mladic fortalte os, at uddelingen af årets Sappho-pris ikke ville gå stille af.

Det gjorde det som bekendt heller ikke, og jeg behøver ikke gå i detaljer med virakken omkring hans besøg, for den vil være de fleste af jer bekendt, men blot sige at Sappho-prisen til Tommy Robinson på mange planer var en murbrækker i debatten om de sociale mediers monopollignende status og statslignende magt over vores ytringsfrihed. Den var ikke blevet så heftigt debatteret, hvis det ikke havde været med Tommy Robinsons besøg som baggrund.

Og så markerede prisen til Tommy Robinson mere end noget andet, at TFS står lige præcis dér, hvor vi skal stå: på den yderste forpost i kampen for det frie ord, for det er kun dér, at forsvaret for ytringsfriheden batter noget.

Selvom vores arrangementer nok er den mest spektakulære del af selskabets virke, så har vi også andre vigtige aktiviteter, som også i høj grad markerer vores ansigt udadtil:

Vores samarbejde med den Korte Avis og 24Nyt er fortsat super godt og stabilt: Jeg skriver fast et ugentligt indlæg til Den Korte Avis og Michael Pihl, Kirsten Valeur, Kit Louise Strand og jeg selv leverer på skift et indlæg til 24Nyt til klummen "Ordet er Frit – er Ordet Frit?"

Vores artikler og indlæg samles og udsendes en gang ugentligt med vores nyhedsbrev sammen med nyheder om kommende arrangementer og ikke mindst med

Profetskægget, for som I ved, har TFS Danmarks bedste satiretegner i Niels Thomsen. Jeg skal hurtigt minde jer om, at Ved Profetens Skæg har 10 års jubilæum i denne uge, og at man kan se 10 af hans bedste og mest ikoniske tegninger via vores hjemmeside, og at man har mulighed for at købe disse tegninger. Overskuddet går ubeskåret til Niels Thomsen.

Asger Bonnevie, der hjælper os med alskens praktiske ting i forbindelse med hjemmesiden og de sociale medier, står også for de små formandsvideoer, som vi med mellemrum producerer, når vi synes, der er anledning til det. Det er vores oplevelse, at de små film virker godt som supplement til alle skrivelserne.

Sidste år deltog vi for første gang i Folkemødet uden at have et debatarrangement på bedding. I stedet promoverede vi os selv ved at uddele merchandise i form af køleskabsmagneter og postkort med påskriften "Make Free Speech Great Again" og vi solgte kasketter og t-shirts. Årsagen til at vi ikke arrangerede en debat på Folkemødet var de vanvittigt opskruede priser for leje af telt og udstyr, som efterhånden var løbet op i næsten 30.000 kr. Og det er alt, alt for meget.

Selvom det generelt set var en positiv oplevelse at gå på gaden og gøre opmærksom på Trykkefrihedsselskabet, er vi uafklarede med, om vi skal gentage det i den form, eller vi skal prøve noget andet. Under alle omstændigheder er Folkemødet stadig så vigtig en begivenhed, at TFS bør være synlige i en eller anden form.

Vi er dog sikre på, at et fremtidigt TFS-arrangement på Folkemødet er betinget af, at vi har et stort navn eller en uomgængelig debat på tapetet, der kan begrunde en så stor udskrivning som leje af telt på Folkemødet er.

Selvom verden er af lave, er jeg glad for at kunne sige, at arbejdet i bestyrelsen fungerer upåklageligt og med godt humør. Vi er så heldige at have en bestyrelse, hvor hvert eneste medlem kan og vil byde ind med særlige kompetencer, der gør at arbejdet og produktet altid er på højt niveau. Også lydniveauet er højt, hvilket er et adelsmærke, når dedikerede mennesker er samlet. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til jer alle sammen for et godt samarbejde. Det er en fornøjelse.

Vi har dog måttet sige farvel til to bestyrelsesmedlemmer i den forløbne periode: Bill Malmgren, der kom ind i bestyrelsen som suppleant, men som aldrig svigtede et bestyrelsesmøde og som var ivrig efter at bidrage til arbejdet, flyttede til Fyn – og så blev afstanden for stor. Jeg vil gerne sige Bill tak for indsatsen og også tak fordi han ikke helt har sluppet os.

Torben Mark Pedersen forlod bestyrelsen i februar efter næsten 10 år. Han har i alle årene spillet en markant rolle i bestyrelsen som den, der med sin begavelse og

stringente logik kunne udfordre os andre og skærpe vores argumentation, når den blev lidt løs i kanterne. Og han har mere end én gang været en fast klippe, man kunne holde sig til, når stormen rasede. Jeg vil sige Torben mange tak for alle årene i bestyrelsen.

Også stor tak til vores trofaste og helt uundværlige hjælpere, der altid stiller op og gør et kæmpe praktisk arbejde med at få alting til at klappe ved vores arrangementer. I er meget skattede og påskønnede – det skal I vide. Tusind tak til jer alle.

Så vil jeg gerne takke Michael Sandfort. Han sidder ganske vist ikke i bestyrelsen, men vi skylder ham alligevel en meget stor tak, for ikke nok med, at han ud af det blå betalte vores julefrokost på et tidspunkt, hvor der virkelig var lavvande i kassen - han viste sig som den bedste ven i nøden sidste sommer, hvor vi havde arrangeret fælles bus og solgt billetter til Mosbjerg Folkefest og pludselig dagen inden alligevel ikke kunne få den bus, vi troede, vi havde lejet.

Dér stod vi med 36 mennesker, som alle sammen havde købt billet – og gik i panik. Det lykkedes Bill Malmgren at skaffe en mindre bus og to minibusser, men vi havde ingen til at køre minibusserne. Så sprang Michael Sandfort til og overbeviste mig om, at han og jeg sagtens kunne køre de minibusser. Og det kunne vi. Og det gjorde vi – så alle kom af sted som planlagt og hjem igen.

Michael: jeg ved, du ikke bryder dig om at være midtpunkt for opmærksomhed, men på hele bestyrelsens vegne vil jeg gerne sige dig tusind, tusind tak. Du har været os til uvurderlig hjælp og støtte og du har aldrig svigtet os, når vi bad om din hjælp. Det kan vi ikke takke dig nok for.

Det var ordene. En ny sæson venter, og går det som det plejer, er det umuligt at spørge om, hvad vi har i vente.